

J 18,28 Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkvřili a mohli jít velikonočního beránka.

29 Pilát k nim vyšel a řekl: "Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?"

30 Odpověděli: "Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali."

31 Pilát jim řekl: "Vezměte si ho vy a sudte podle svého zákona!" Židé mu odpověděli: "Není nám dovoleno nikoho popravít."

32 To aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít.

33 Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: "Ty jsi král židovský?"

34 Ježíš odpověděl: "Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?"

35 Pilát odpověděl: "Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?"

36 Ježíš řekl: "Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud."

37 Pilát mu řekl: "Jsi tedy přece král?" Ježíš odpověděl: "Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas."

38 Pilát mu řekl: "Co je pravda?" Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: "Já na něm žádnou vinu nenalézám."

39 Je zvykem, že vám o velikonočních propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám tohoto židovského krále."

40 Na to se dali do křiku: "Toho ne, ale Barabáše!" Ten Barabáš byl vzbouřenec.

J 19,1 Tehdy dal Pilát Ježíše zbičovat.

2 Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodili purpurový plášť.

3 Pak před něho předstupovali a říkali: "Buď pozdraven, králi židovský!" Přitom ho bili do obličeje.

4 Pilát znovu vyšel a řekl Židům: "Hleďte, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu."

*5 Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. **Pilát jim řekl: "Hle, člověk!"***

6 Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku: "Ukřižovat, ukřižovat!" Pilát jim řekl: "Vy sami si ho křižujete! Já na něm vinu nenalézám."

7 Židé mu odpověděli: "My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za Syna Božího."

8 Když to Pilát uslyšel, ještě více se ulekl.

9 Vešel znovu do paláce a řekl Ježíšovi: "Odkud jsi?" Ale Ježíš mu nedal žádnou odpověď.

10 Pilát řekl: "Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám moc tě ukřižovat?"

11 Ježíš odpověděl: "Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší vinu."

12 Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: "Jestliže ho propustíš, jsi nepřítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři."

13 Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném 'Na dláždění', hebrejsky Gabbatha.

14 Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: "Hle, váš král!"

15 Oni se dali do křiku: "Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!" Pilát jim řekl: "Vašeho krále mám dát ukřižovat?" Velekněží odpověděli: "Nemáme krále, jen císaře."

16 Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili.

J 19,19 Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž. Stálo tam: Ježíš Nazaretský, král židovský.

20 Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.

21 Židovští velekněží řekli Pilátovi: "Neměls psát 'židovský král', nýbrž 'vydával se za židovského krále'."

22 Pilát odpověděl: "Co jsem napsal, napsal jsem."

Proroctví, které pronese někdo, aniž by si toho byl vědom.

Sestra Pokorná: Pán Bůh mi dal možnost být svědkem historických změn našeho sboru.

Prorocké slovo Kaifáše, velekněze:

Jan 11,49 Jeden z nich, Kaifáš, velekněz toho roku, jim řekl: "Vy ničemu nerozumíte;

50 nechápete, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ."

51 To však neřekl sám ze sebe, ale jako velekněz toho roku vyřkl proroctví, že Ježíš má zemřít za národ,

52 a nejenom za národ, ale také proto, aby rozptýlené děti Boží shromáždil v jedno.

53 Od toho dne byli tedy smluveni, že ho zabijí.

Pilát: Hle, člověk. (**Ecce homo**)

Jan 19,4 Pilát znovu vyšel a řekl Židům: "Hleďte, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu."

5 Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: "Hle, člověk!"

PJ je po svém zatčení přiveden k Annášovi (Jan 18,12)i, a ten ho posílá k veleknězi Kaifášovi. (Jan 18,14-14). Zde na jeho nádvoří 3x Petr Ježíše zapřel.

Ráno svolali Veleradu, vyslechli křivé svědky a pak Ježíše odvedli k Pilátovi. (Jan 18,28; Mat 26,59-27,1)

Pilát, přesto že to byl krutý a nelitostný člověk, v případě Ježíše vystupuje jako kladná postava.

Pilát Pontský (latinsky *Pontius Pilatus*, řecky Πόντιος Πιλάτος) byl v letech asi 26-36 n. l. římským prefektem provincie Judea. Do úřadu byl jmenován roku 26. *Flavius Iosephus a Filón Alexandrijský* jej líčí jako tyrana a nepřítele Židů bez pochopení pro jejich zvláštní náboženské tradice - nechal do Jeruzaléma vnést římské zástavy, což bylo vzhledem k předpisu zakazujícím zobrazovat živé tvory provokací Židů. Židovské obyvatelstvo také popudil, když při stavbě akvaduktu čerpal peníze z chrámového pokladu. Pilátův brutální postup vůči Samařanům nakonec vedl k jeho sesazení - roku 36. Syn Heroda Velikého zaslal bratrovi do Říma dopis, ve kterém si stěžuje na Pilátovu krutost. Doslova píše, že Pilát páchá „neustálé kruté popravy bez rozsudku“

Ecce homo, Hle, člověk

Co znamená tento výrok, a co tím Pilát myslel, když ho pronesl?

Zbičovaný, zkrvácený Ježíš s trnovou korunou na hlavě... Není na něm nic královského (prohlašoval se za krále tvrdí židé, a proto zasluhuje smrt). Nic Božského (prohlašoval se za Božího syna, říkají farizeové, proto zasluhuje smrt). Pilát chtěl pouze vzbudit soucit, lidskost, a odvrátit Ježíšovu smrt.

Už nepoužívá dráždivá slova o „židovském králi“, stojí před vámi „jen člověk“. Smrtelně bledý, zbičovaný, trpící, slabý. Není ve Vás kousek smilování? Vždyť na jeho místě bys mohl být ty!

Má **korunu**, ale trnovou, má purpurový **plášť**, ale to je satira, to je ponížení, výsměch... Nejedná se o pravý purpurový plášť, který nosili králové (který byl velmi drahý a těžko by ho měli po ruce jeho trýznitelé), ale spíš o rudý vojenský plášť, který přes něj hodili vojáci, aby umocnili toto divadlo...

Mt 27,27 Vladařovi vojáci dovedli Ježíše do místodržitelství a svolali na něj celou setninu.

*28 Svlékli ho a oblékli mu **nachový (šarlatový) plášť**,*

29 upletli korunu z trní a posadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali hůl, klekali před ním a posmívali se mu: "Bud' zdráv, židovský králi!"

Je to výzva k lidskosti. Možná chtěl být králem, možná jste ho tak viděli, ale podívejte teď – jen člověk, pouhý člověk, na pokraji zhroutilí.

Neudělal nic, za co by smrt zasluhoval, mějte smilování – **Hle, člověk.**

Pilát byl politik, věděl, že Ježíš nic neudělal, za co by si smrt zasloužil, věděl, že se jedná o otázku židovského náboženství, Ježíš ho zaujal, přitahoval, proč by odsuzoval nevinného?

Židé mu řekli, že se vydával za Božího Syna – Pilát věřil, jako většina Římanů, že bohové na sebe berou lidskou podobu. Kdyby to byla pravda, a on by nechal zabít boha, jaké by to mělo důsledky pro něj? (Jan 19,8-11)

Také jeho manželka mu poslala vzkaz: Mat 27,19

Mt 27,19 Když seděl na soudné stolici, poslala k němu jeho žena se vzkazem: "Nezačínej si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny."

Asi i proto se několikrát se pokusil Pilát zvrátit rozhodnutí židů a dát Ježíši svobodu:

- ✳ *Jan 18,38-39 Pilát mu řekl: "Co je pravda?" Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: "Já na něm žádnou vinu nenalézám. Je zvykem, že vám o velikonocích propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám tohoto židovského krále."*
- ✳ *Jan 19, 4-5 Pilát znovu vyšel a řekl Židům: "Hleďte, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu." Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. **Pilát jim řekl: "Hle, člověk!"***
- ✳ *Jan 19,12 Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: "Jestliže ho propustíš, jsi nepřítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři."*

Ale před rozvášněným davem, a politickým tlakem velerady neměl šanci, přesto že byl zástupcem Říma, tedy nejmocnějším člověkem v Izraeli, nic zvrátit.

Šanci by měl, ale musel by dát na druhou stranu vah svůj post.

A i když mu Ježíš byl sympatický, sebe a svou pozici měl natolik rád, že nebyl ochoten se jí vzdát kvůli jednomu, byť zvláštnímu a zajímavému člověku.

Udělal vše proto, aby přesvědčil o Ježíšově nevině.

Chtěl ho ukřižovat, dobře – umyje si ruce a pak ho vydá židům k ukřižování.

Mt 27,24-25 Když pak Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: "Já nejsem vinen krví tohoto člověka; je to vaše věc." A všechen lid mu odpověděl: "Krev jeho na nás a naše děti!"

Ecce homo, hle člověk

Ale toto jeho vyjádření ohledně Ježíše bylo zároveň prorockým slovem.

1. Když se dívám na Ježíše, vidíme sebe

ano, takový je člověk, takový jsem já. (odmysleme si, že Ježíš je Bůh, podívejme se na něj jen jako na člověka)

Zranitelný, unavený životem, ubitý nespravedlností, neschopný se bránit, vystavený posměchu...

Takového člověka Bůh stvořil? Ne – to vše je důsledek lidského hříchu!

Ježíš byl bez hříchu, my jsme hříchem zatíženi.

Kdy vzal Ježíš na sebe hříchy celého světa – tedy i moje – až když byl přibíjen na kříž, nebo v Getsemane, když se modlí?:

L 22,42 "Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má nýbrž tvá vůle se staň."

43 Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly.

44 Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul na zem jako krůpěje krve.

Žádná důstojnost, vznešenost, sláva, moc, hodnota - vše je pošlapáno. Přesně jak to popisoval Izajáš:

Iz 53,2-3 ...neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili.

Když se dívám na Ježíše, vidím, jak daleko mne vzdálil hřích od Boha.

Člověka, který byl stvořen k Božímu obrazu, hřích tak poznamenal, že v něm není nic dobrého.

Ř 3,10 jak je psáno: 'Nikdo není spravedlivý, není ani jeden,

11 nikdo není rozumný, není, kdo by hledal Boha;

12 všichni se odchýlili, všichni propadli zvrácenosti, není, kdo by činil dobro, není ani jeden.

13-18 Hrob otevřený je jejich hrdlo, svým jazykem mluví jen lest, hadí jed skrývají ve rtech, jejich ústa jsou samá kletba a hořkost, jejich nohy spěchají prolévat krev, zhouba a bída je na jejich cestách; nepoznali cestu pokoje a úctu před Bohem nemají.'

Člověk – jak hluboko padl, jak daleko se vzdálil svému postavení, úkolu, poslání.

Když vidím ten propastný rozdíl mezi Božím plánem a naší realitou, uvědomuji si, že Bůh měl dvě možnosti, jak se k tomu postavit.

∇ s ČLOVĚKEM SKONCOVAT (tak jako v době potopy, nebo jako skoncoval se Sodomou a Gomorou)

∇ ČLOVĚKA ZACHRÁNIT. DÁT MU MOŽNOST VRÁTIT SE TAM, odkud vypadl, VRÁTIT SE K BOHU.

A Hospodin se rozhodl pro druhou variantu. Je to ta těžší, náročnější, bolestivá varianta, protože stála smrt Božího Syna. Byla a je to varianta hodná Boha, varianta LÁSKY, a když se díváme na Ježíše, uvědomujeme si, že láska něco stojí.

Když se dívám na Ježíše, jak stojí pře Pilátem, vidím člověka, sebe, ale ten obraz se najednou mění, a já vidím **Božího Beránka**. Tan podobný a přitom tak rozdílný.

Beránek Boží, který snímá hříchy světa.

J 1,29 Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: "Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa."

J 1,35-36 Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků. Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: "Hle, beránek Boží."

1P 1,18-20 Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů.

Beránek Boží, který snímá hříchy světa. Beránek Boží který snímá moje hříchy.

2. Když se díváme na Ježíše, vidím opravdového člověka, tak jak si ho představuje Bůh

To není pohled na jeho zbičované tělo, či poplivanou tvář, ale pohled na jeho srdce.

Když pročítáme evangelia, když sledujeme Ježíšův život, vidíme dokonalého člověka. Člověka podle Božího obrazu. Pán Ježíš nám nedává instrukce, jak má vypadat člověk, ale člověkem se stává. Sám na sobě nám demonstruje, co to znamená *Ecco homo*.

1P 2,22 On 'hříchu neučinil a v jeho ústech nebyla nalezena lest'.

23 Když mu spílali, neodplácel spíláním; když trpěl, nehrozil, ale vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě.

A i v této nejkrajnější situaci, na které záležel jeho život, zůstává opravdovým člověkem.

Proto říká Petr:

1P 2,21 K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích.

OPRAVDOVÝ ČLOVĚK

- při pohledu zpět na jeho život
- při pohledu na velikonoční příběh (od umytí nohou učedníkům, poslední večeři, slavnost VP, Getsemane až po Golgotu)
- při pohledu na prázdný hrob, na vzkříšeného Ježíše, na oslaveného Krista
- při pohledu kupředu, na toho, který přijde s mocí a slávou

3. Když se dívám na Ježíše, vidím CESTU, JEDINOU CESTU

Hle člověk – hle Adam (Adam = člověk)

Nebylo jiné cesty, abych se mohl stát člověkem, Adamem, Božím obrazem, než Golgota.

1K 15,20-22 Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života.

Ř 5,12+15 Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili. S milostí tomu však není tak jako s proviněním. Proviněním toho jediného, totiž Adama, mnozí propadli smrti; oč spíše zahrnula mnohé Boží milost, milost darovaná v jediném člověku, Ježíši Kristu.

Ř 5,17-21 Jestliže proviněním Adamovým smrt se zmocnila vlády skrze jednoho člověka, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a darované spravedlnosti, budou vládnout v životě věčném skrze jednoho jediného, Ježíše Krista. A tak tedy: Jako jediné provinění přineslo odsouzení všem, tak i jediný čin spravedlnosti přinesl všem ospravedlnění a život. Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými, ...A kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila milost, aby tak jako vládl hřích a přinášel smrt, vládla ospravedlněním milost a přinášela věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Skrze Adama přišel hřích, skrze Ježíše přišlo vysvobození.

Skrze Adama přišla smrt, skrze Ježíše přišel život.

Díky Adamovi jsme byli vyloučeni z Boží přítomnosti (vyhnáni z ráje), díky Ježíši se k Bohu smíme vrátit. A cesta, kterou můžeme k Bohu přijít, je JEŽÍŠ.

J 14,6 Ježíš mu odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

4. Když vidím Ježíše, vidím budoucnost

Běh času se nezastavil v okamžiku, kdy Pilát prohlásil: Ecce homo.

Dav a jeho vůdcové mávnutím ruky odmítli Pilátovu nabídku ohledně propuštění Ježíše, volili Barabáše a Ježíše ukřižovali.

Když zemřel, Josef z Arimatie a Nikodém ho sejmuli z kříže a položili do hrobu.

Ale hrob nebyl místo, kde by skončila Ježíšova cesta, smrt ho nemohla zastavit. Vždyť Ježíš je nejen cesta, ale i život.

A tak následovalo nedělní ráno. Vzkříšení. Bůh vyvedl Ježíše z mrtvých. Vzkřísil ho.

Sk 2,24 Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolesti smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci.

Tak jak to řekl anděl ženám, které šli v neděli ráno ke hrobu:

Mt 28,5 Anděl řekl ženám: "Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován.

6 Není zde; byl vzkřísěn, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel.

7 Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkřísěn z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to."

Stejně tak i nás nečeká jen hrob, ale věčný život. Bůh slíbil, že tak jako Ježíše i nás svou mocí vzkřísí k věčnému životu.

Když vidím Ježíše, vidím budoucnost...

Pro tento život v jeho vedení, pomoci, záchraně pro věčnost ve vzkříšení.

Pohled na Ježíše před VP

- ✚ Ježíš stojí před Pilátem – abych já nemusel stát před Božím soudem, zasluhuji smrt, ale Ježíš mi daroval milost
- ✚ cesta na Golgotu (nese kříž), když pod křížem klesá, **přinutili** Šimona, aby mu kříž pomohl nést. I my se plahočíme životem s hříchem na ramenou. Náš hřích Ježíš snal. A starosti, kterými procházíme, nám pomáhá – **dobrovolně** – nést.
- ✚ Golgota, kříž – tam je místo, kde jsem si zasluhoval být (ale Ježíš vzal trest za mne). Nemusím skončit na kříži, zemřít! Protože Kristus mi odpustil. Ale když jsem přijal Krista, rozhodl jsem spolu s ním zemřít, abych spolu s ním žil nový život. **JSEM UKŘIŽOVÁN SPOLU S KRISTEM, NEŽIJÍ JIŽ JÁ, ALE ŽIJE VE MNĚ KRISTUS.** (Gal. 2,20)
- ✚ prázdný hrob... Můj život nekončí smrtí, ale díky Ježíši mám věčný život
- ✚ „vidím nebe otevřené a Ježíše stojícího po pravici Boží“, říká Štěpán (Skutky 7,56) – a tam je místo pro mne a pro tebe. (Jan 14,2-3)

To vše pro oběť Pána Ježíše.

On prolil svou krev a obětoval své tělo.

Mám - máš na tom podíl?

ANO, VÍROU!

Pak pojď jez, pij, buď dobré mysli.

*L 15,22 Ale otec rozkázal svým služebníkům: 'Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, **hodujme a budme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.**' A začali se veselit.*

L 15,32 Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.'"